

Rang, og lignende Betragtninger gjøres ogsaa gjældende med Hensyn til Skive—Glyngøre Baner. Jeg tror endelig, at Analogien fra andre Baner fører til et lignende Resultat. Jeg kan i alt Fald ikke paa nogen Maade indse, at der skulde være mere Grund til at gjøre en Bane til Assens eller til Faaborg til en Statsbane end en Bane til Svendborg, eller at der skulde være mere Anledning til at gjøre en Bane Skive—Glyngøre til en Statsbane end Banerne i Randers Amt, og det forekommer mig ogsaa, for blot at holde mig til Fyn, at ganske i Lighed med en Bane til Faaborg og til Assens vilde i det Væsentlige en Bane til Bogenfse maatte opfattes. Udvalget udtaler nu, at Baner af mere underordnet Betydning bør overlades til Amtene ogsaa for deres Drifts Vedkommende. Naar det nu desuagtet har foreslaaet, at disse Baner skulle anlægges og drives som Statsbaner, saa er Grunden sikkerlig den, at man har ment, at de paa den Maade mest vilde fyldestgjøre Befolkningens Krav, at de paa den Maade vilde drives billigt og saaledes i det Hele mest tilfredsstillende den paagjældende Befolkningens Interesser. Jeg tror, at dette beror paa en Misforstaaelse, og jeg tror, at man i højere Grad vil indse, at de paagjældende Egenes Interesser netop ved at gjøre disse Baner til kommunale Baner, og det saavel hvad Anlæg som hvad Drift angaar. Det forekommer mig, at der allerede er noget i og for sig lidet Heldigt i, at Rigsdagen skal træffe Afgjørelse af, hvilken Retning der skal gives Baner, hvis Betydning er overveiende lokal. Dersom der f. Ex. var Tale om at anlægge en egentlig Statsbane til Faaborg, vilde jeg for mit Vedkommende gjøre gjældende, at en saadan Bane burde gaa fra Nyborg til Faaborg, thi derved vilde Faaborg med Odland bringes i den mest direkte Forbindelse med Hovedstaden, hvorved vilde skabes en Forbindelsesvei med Udlandet ved Tilknytning med Dampskib enten til Flensborg eller til Kiel, og hvis den skulde anlægges som Statsbane, vilde det være fuldt berettiget at gjøre disse Statsbanshensyn gjældende. Disse Hensyn er der imidlertid slet ikke Tale om, men der er udelukkende Tale om, hvilke af de foreslaaede Retningslinier der bedst vilde kunne fyldestgjøre Egenes Krav og Befolkningens Interesser, og jeg tror, at det vilde falde mange af os vanskeligt at træffe noget begrundet Valg herimellem. Der er sikkerlig ikke Faa af dette Things Medlemmer, som ikke have færdes i denne Del af Fyn. Jeg selv har i tidligere Tid færdes ikke saa lidt i den sydlige Del af Fyn, men jeg maa dog erkjende, at jeg vilde komme i en ikke ringe Forlegenhed, naar jeg paa Grundlag af dette Kjendskab skulde træffe en Afgjørelse af, hvor den lokale Bane helst skulde føres. Jeg tror saaledes, at den paagjældende Egen vilde være langt heldigere stillet, hvis der blev indbrømt den en større Indflydelse paa Af-

gjørelsen af, hvor en saadan Lokalbane bør lægges. — Hvad dernæst angaar Driften, da er det blevet udtalt i Landssthingsudvalgets Betænkning, at den vil blive billigere og mere fyldestgjørende ved at bringes i Forbindelse med Statsbanedriften, idet der derved vil undgaaes Ulemper ved Løstforfjælen, ved Overgangen af Gods og Rejsende fra een Banestrekning til en anden o. s. v., men jeg tror dog ikke, at disse Fordele virkelig ville opnaas, hvis man anlægger disse Baner, der alle ere Sidebaner, paa en saadan Maade, at et helt andet Vognmateriel skal benyttes. I saa Tilfælde bliver denne Overgang fra eet Tog til et andet nødvendig, hvad der dog ikke heller for de Rejsende vil medføre saa særdeles store Besværligheder, og det tør vel antages, at det allerede af den Grund, at de fremtræde som Sidebaner, vil være nødvendigt at drive dem ved særlige Tog, der ikke altid kunne blive umiddelbare Fortsættelser af Hovedtogene. Dertil kommer, at jeg føler mig overbevist om, at Amtskommunerne, naar de selv fik Driften af saadanne Baner i deres Hænder, i en langt højere Grad vilde kunne tage Hensyn til de lokale Interesser, end Staten vilde kunne. Jeg tror, at vi i saa Henseende have et ret godt Bæsis paa den Stilling, som de lokale Interesser have lige over for saadanne Anlæg, der i deres Væsen ere at anse som Statsanlæg, netop i de sjællandske Baner, der vel ere private Anlæg, men i alt Væsentligt drives efter samme Principer som de andre Statsbaner, og jeg tror, at det er en bespøjet Anse, der allerede i en lang Aarrække er bleven ført over disse Baner, at de ikke have taget behørigt Hensyn til den rent lokale Trafik og Befolkningens Interesser i saa Henseende. Det er min Overbevisning, at der vil blive taget langt mere Hensyn dertil, naar Banerne komme i de paagjældende Egenes egne Hænder, og de selv blive raadige over disse Baner. Ogsaa i rent finansiell Henseende tror jeg, at denne Ordning vil blive nok saa heldig for Amtskommunerne som den, der indeholdes i det foreliggende Forslag; thi her er det foreslaaet, at foruden at de paagjældende Landstreakninger skulle bære Expropriationsudgifterne i deres Helhed, skulle Kommunerne give et Tilskud til Baneanlægene, der omtrent repræsenterer Udgifterne til, hvad jeg nylig betegnedes som Veianlæg. For dette Tilskud erholde de, saa vidt jeg kan se af Lovforslaget, intet Vederlag. Det er et Offer, som bringes een Gang for alle, for at disse Baner kunne blive anlagte. Jeg gaar ud fra, at naar man anlægges undtager Udgifterne til Veianlæg og holder dem for sig selv, bør enhver Jernbane kunne forrente den til det egentlige Driftsanlæg medgaaede Sum, og jeg tror ogsaa, at naar man anlægges dem med den fornødne Sjansomsind og driver dem paa rette Maade, vilde de i Tidens Løb kunne udvikle sig hertil og maaft endogsaa til at give et Overflud, men i saa Fald vil dette aldeles ikke komme de paagjældende Amt-